

[Oluf Pedersen.]

Møller har hørt noget om falsk Kapital, men det ærede Medlem har aldrig endnu forstaaet det, og det er jo saadan, at det ærede Medlem, naar det kommer til Stykket, i og for sig alligevel ikke er saadan, som han anstiller sig i dette Spørgsmaal. I Virkeligheden er det ærede Medlem godt klar over, at Retsforbundet ønsker at angribe ikke Kapital, men falsk Kapital, det vil sige den Kapital, som i Virkeligheden kun er knyttet til Særrettigheder. Dette gælder Jordmonopolet, dette gælder Toldbeskyttelse, dette gælder ogsaa til Dels offentlig Gæld. Mod denne falske Kapital sætter vi ind. Derimod sætter Retsforbundet ikke ind mod, at Folk skal have Lov til at beholde det, som de selv har skabt ved deres Arbejde. Saa vil antagelig det ærede Medlem til det, jeg har sagt, komme op og sige: Ja, men er ikke dette, at Retsforbundet vil tage en Afgift paa et Par Procent om Aaret gennem 25 Aar af samtlige Formuer, et Angreb paa al Kapital? Dertil vil jeg svare: Jo, det er en Udligning af det Tab, som opstaar, naar man afskaffer den falske Kapital. Altsaa, vi gaar ind for, at den falske Kapital skal afskaffes, men at de bestaaende Formuer maa dele det Tab ligeligt imellem sig. Jeg tror ikke, der er anden Vej, naar man vil afskaffe Uretfærdighed, end at foretage en Likvidation, og en ligelig Likvidation af uretfærdige Forhold er skam Retfærdighed. Derimod er det uretfærdigt, hvis man opretholder og stadig forøger Uretfærdigheden, forøger Monopolerne, forøger Særrettighederne, saadan som man har gjort det i de senere Aar. For det kommer man jo ikke uden om, at det, der er sket gennem de sidste Aar, de 5 Aar, hvori den nuværende Regering har drevet planøkonomisk Politik, er, at Uretfærdigheden er blevet forøget, at det er gaaet den gale Vej.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var jo, som saa mange andre, tilbøjelig til at mene, at det kun drejer sig om saa lidt med disse Særrettigheder, disse Monopolværdier, men jeg henviser her til, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch jo gør de arbejdsfrie Indkomster op til 600—700 Mill. Kr. aarlig. Det er dog ikke saadan lige en Klatskilling at afskaffe. Til Genæld maa det jo siges, at der er nogle, der har retmæssigt Krav paa de 600—700 Mill. Kr., som da i Stedet for faar dem. Det er jo i Virkeligheden en stor Retfærdshandling, og jeg vil oven i Købet mene, at de, der gør Arbejdet, ogsaa fortjener de 600—700 Mill. Kr., ogsaa trænger til dem,

og at man altsaa for saa vidt handler hensigtsmæssigt, samtidig med at man handler retmæssigt.

Saa har det ærede Medlem Hr. Christmas Møller jo travlt med, hvad man vil gøre ved de arbejdsløse. Det ærede Medlem erklærede dog, at nogen særlig Debat herom ikke var nødvendig, da Retsforbundet gik ud fra, at naar man gennemførte det, de ønsker, forsvandt Arbejdsløsheden. Deri er vi jo enige. (Christmas Møller: Nej, det er vi ikke!). Jo, vi er enige om, at det er Retsforbundets Opfattelse.

Jeg vil indrømme, at de, der i Dag faar Aldersrente, og som jo er snydt et Liv igennem, trænger til Aldersrenten. Jeg indrømmer, at hvis man vilde tage Aldersrenten fra dem, vilde det være en dundrende Uret. Derfor har Retsforbundet for sit Vedkommende heller ikke stillet noget Forslag om at beskære Aldersrenten, vi har tværtimod stillet Forslag om, at man i en Overgangstid, indtil Folk kunde faa Mulighed for selv at tjene til Livets Ophold paa deres gamle Dage, tog en Afgift paa Spiritus, Øl og Tobak til Dækning af den sociale Forsorg. Og det er maaske noget, hvorm der i Virkeligheden slet ikke er Uenighed mellem det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og mig, saa at det i og for sig godt kunde være uden for Diskussion, at saadan kunde det være naturligt at ordne det.

Saa sagde det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at Retsforbundet drev en let Agitation, det drev Agitation paa, at det vilde afskaffe Skatter o. s. v. Er dette nu saglig helt rigtigt? Er det ikke saadan med den Politik, man har drevet her i Landet i de sidste fem Aar — en Politik, som jeg mener med Rette at kunne karakterisere som drevet efter de Principper, de Konservative har hævdet, det er vist ikke meget forkert —, er det ikke saadan, at Hovedprincippet i denne økonomiske Politik med Planøkonomi og Selvforsyning, det er dette, at man tager i Smug og giver aabenlyst? Nu melder Dyrtiden sig, og Folk opdager, at i Virkeligheden bliver de snydt ved den Politik. Men det gik jo godt, saa længe Folk ikke opdagede det. Men det er ikke en Politik af den Art, som Retsforbundet gaar ind for, den er ikke aaben og ligetil, som Retsforbundet ønsker det skal være, men det er jo en Politik, som de gamle Partier i Fællesskab har drevet.

Det ærede Medlem Hr. Steen mente ikke, at en Debat kunde klare Problemerne; han havde i øvrigt løst dem alle sammen i